

ב"ה

שבט

ב = שבתאי

האות ב' מסמלת את כוכב שבתאי

- ב - שבתאי
- ג - צדק
- ד - מאדים
- ה - שמש
- ו - נוגה
- ז - כוכב
- ח - לבנה

צ = דלי

חודש שבט מסמל את עידן הדלי ועיקרו התרחבות וטבירת מסגרת, דאגה לדברים הגדולים... כדי להביא גאולה כשעם אמיני לחיים

שיחה לחודש שבט

"וכך צריך להיות אצל החסידים - שבכל זמן צריכים ללמוד (או עכ"פ לדבר) אודות המעלה דזמן זה, שע"י זה, ממשיכים ומגלים הדבר למטה" (ש"פ שמיני, פ' פרה, מבה"ח ניסן ה'תשי"א)

***

בריאית העולם, מלכות המשיח, שעניינו לתקן עולם במלכות שדי, ע"י הפצת המעיינות וע"י אסיפתם וקרובם של זקוקים לכך. אמנם מצינו כי שבטו של חודש שבט, הוא יוסף. ונקרא כן על פי תפלת רחל אמנו: "יוסף ה' לי בן אחר..". ופורש בתורת החסידות כי ענינו הוא לעשות מן האחר-המרוחק לע"ע, המרגיש קר חר-בן-שהוא כל כך קרוב ואהוב. עבודה זו היא השליחות שהטיל הרבי (הקודם) הרי"ץ, על שלוחיו ההולכים בדרכו.

וראש לכולם, ממלא מקומו, ממשיכו עד השלמת הכוונה האלוקית, הרבי מלך המשיח שליט"א. אשר יום המלכותו חל ב"א בשבט אחד עשר שבט אחד עשר.

עבודתו של הרבי מה"מ שליט"א, בהפצת תו"מ בכל העולם ע"י שלוחיו לכל פינות העולם לפגוש את האחר כדי לעשותו בן ממש, מן המפורסמות. ובאה לידי ביטוי מיוחד במינו דווקא בחודש שבט אשר צרוף שם הו"ה שממנו נמשכת החיות שלו, ה-ו-ו-ה, יוצא מר"ת "...המר ימירנו והיה הוא... ותמורתו יהיה קודש", שמשמעותו כי בהחלפת הקדש רק מתוספת קדושה.

כך שצדיקים גם במיתתם חיים הם - הרבי הרי"ץ - ותמורתו שבא במקומו, ומשלים את השליחות העליונה - תכלית הבריאה, מלכות מלך המשיח, שהעולם כולו מחכה לו, מעת בריאתו. וכפי הנראה בעליל, שכל העוסקים בעבודת השליחות לקרב מקורבים, מתקרבים בעצמם עוד ועוד לה' ית', בבחינת: "...ותמורתו יהיה קודש".

מחדש טבת הקד (התחנית), מתחילה ההתרוממות, ההנצה של המלכות. שהמשכה בגאולת פורים. ומסמך גאולה לגאולה האמיתית והשלומה. בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל, בהקהל, במהרה בימינו מ"ש אמון.

אתפשטותא דמשה בכל הדורות עד ועד בכלל, התגלות מלך המשיח לעיני כל בשר. תכנו של החודש הוא תורה והפצת התורה, מתאים לשמו (שבט, ענפים מתפשטים ומשורגים), ולמזלו (דלי, דולה ומשקה ומפיץ, בחי' "יפוצו מעינותיך חוצה") ואכן ככה הוא קשור לנושא המלוכה. מתחיל ממה רבינו מקבל התורה ומבארה בשבעים לשון, בראש החודש הזה ממשיך בהסתלקותם של צדיקים.

הרבי (הקודם) הרי"ץ ב' ב' בו, העשירי קודש, כלול מכל הספירות - שלמות. והרבנית חי'ה מושקא ע"ה. בכ"ב בו, כמניין אותיות הא-ב, בהם נכתבה התורה ובהם נברא העולם - שלמות. גם רבי ישראל אבו חצירה, (הבבא סאלי זצ"ל - "ראש גולת המערב"), ב' ד' בו כמניין ארבעה חלקי שו"ע, מהם לא אז כחוט שיערה. (וארבעה עולמות - אבי"ע). צדיקי העולם בעת הסתלקותם, מעלים אתם את כל עבודתם, לעולמות עליונים ומשם משפיעים ביתר שאת על תלמידיהם ומושפיעיהם וכל ההולכים בדרכם, מטובם ומאורם. ומובן איפוא כי חודש שבט מכיל בחובו את תכלית

חודש שבט, הוא חודש האחד עשר כשאנו מונים את מנין החודשים מניסן. כשאחד (בספירה של אחד עשר) מדגיש שהכל בא מה' אחד והכל בטל אל ה' אחד.

כמו שמות שאר החודשים, גם השם שבט, הוא מהשמות שעלו עימם מבבל. אע"פ ששם זה נמצא גם בתורה שבכתב, הוא מופיע בספר זכריה, שהיה אחרי גלות בבל. אלא שתכנו ומשמעותו יהודיים הם לחלוטין.

שבט, במשמעות ענף המורה על התרבות והתפשטות, אך גם במשמעות של מטה שהוא סמל השלטון. כמו "לא יסור שבט מיהודה..." (הרומז למלך המשיח). וגם "וקם שבט (מלך רודה ומושל) מישראל", זה מלך המשיח.

מלך בכלל, ובפרט מלך ישראל, שליחותו ותפקידו לחזק בדיקה של תורה, להנהיג את העם והעולם בדרכי התורה בצדק בצדקה וביושר. שהרי מלכותא דארעא היא בדוגמא של מעלה, ועאכור"כ מלכות ישראל.

חודש שבט הוא במזל דלי. עניינו של הדלי הוא "משרת אל המים", ומכיוון שהתורה נמשלה למים הרי חודש שבט הוא חודש של תורה ובעיקר של הפצת תורה. וכן מתארת התורה את אליעזר עבד אברהם (אבינו ע"ה שממנו מתחילה תקופת אלפים שנות תורה) בשם דמשק אליעזר. משום שהיה דולה (מלשון דלי) ומשקה מתורת רבו לאחרים. ומפורש בתורה, שבראש חודש האחד עשר(שבט). "...הואיל משה באר.. - תרגם משה רבינו את התורה בשבעים לשון, להפיץ את התורה הקדושה לכל באי העולם. הוא משה רבינו שקבל את התורה מה' ית' ונהג בה טוב עין למסרה לעם ישראל ולהפיצה בעולם, הוא מלך ישראל הראשון. כמ"ש "ויהי בישורון מלך..." הוא גואל ראשון והוא גואל אחרון, ע"י